

[Kjeldgaard Iversen.]

solideret, at de ikke på betryggende måde kan sikre søfolkene deres rettigheder. Vi synes, det må være naturligt, at sådanne forhold sikres af forsikringen. Paragraffen i sin nuværende form tilsigter at give tilskud til rederne, subsidiært forsikringselskaberne. Vi må derfor anbefale at stemme for ændringsforslaget nr. 6 til § 41.

De ændringsforslag, der er stillet udenfor betænkningen af det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen, forpligter for hovedpartens vedkommende i så høj grad rederne ensidigt eller svækker skibsførerens stilling, at dette også vil kunne blive afgørende for lønforhandlinger til skade for lønnens størrelse rent bortset fra, at de foreslåede bestemmelser er så vidtgående, at man kan frygte, at rederne vil søge at unddrage sig disse bestemmelser ved at forhyre fremmed mandskab eller registrere skibene i fremmed land. Vi kan derfor ikke anbefale disse ændringsforslag, men vil stemme imod dem.

Vedtager man retsforbundets ændringsforslag, vil vi blive i stand til at stemme for loven, men må i modsat fald anbefale at stemme imod den. Heri ligger dog ikke, at vi er tilfredse med den nuværende lov, men det er ud fra de hovedsynspunkter, vi har, og som oven i købet deles af søfolkene selv, som jo ikke er den part, der er stærkest interesseret i en sådan lovgivning.

Med hensyn til det andet forslag, der behandles, om ændringer i søloven, skal vi ikke modsætte os gennemførelsen af dette. De foreslåede ændringer er rent redaktionelle.

Lynnerup Nielsen: Som jeg gav udtryk for ved sømandslovens første behandling her i tinget, kunne mit parti ikke være tilfreds med lovforslaget. Vi fandt, at når der nu er hengået 30 år, siden loven sidst var til revision, kunne der være al god grund til en forandring af sømandsloven, så den virkelig kom til at bære præg af vor tid og virkelig kunne siges at være ajourført under hensyntagen til den udvikling, som er sket indenfor dette erhverv, således at arbejdsforholdene mellem søens folk kunne sidestilles med arbejdsforholdene mellem arbejdere og arbejdsgivere i andre grene af vort erhvervsliv. Det er imidlertid ikke tilfældet — langt fra.

Udvalget har, som den ærede ordfører her har gjort rede for, stillet en række ændringsforslag, som alle er tiltrådt af ministeren med undtagelse af de to ændringsforslag, der er stillet af et mindretal, det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen, men vi finder ikke,

at disse ændringer vil rette særlig ved lovens mangler og dens mange, for den sags skyld overflødige bestemmelser. Jeg tænker her på hele afsnittet om disciplinen, kapitel 4, som faktisk i realiteten ord til andet følger den nugældende lov med undtagelse af, at ordet disciplin straf ændres til disciplinbod. Vi finder, at loven vil blive altforsidig og i særlig grad tjene rederformål og netop deres interesser, medens søfolkernes interesser træder altfor meget i baggrunden. Vi stiller derfor nogle ændringsforslag udenfor betænkningen, som vi mener vil kunne tjene til at rette på de mangler, som lovforslaget har, og de overflødige bestemmelser, som tiden er løbet fra.

Vi foreslår en ændret affattelse af § 15, gående ud på, at en sømand, som har sejlet med et skib 1 år uden afbrydelse, skal have ret til at fratræde såvel i dansk som i udenlandsk havn og skal have krav på fri hjemrejse til sit hjemsted, i modsætning til lovforslagets § 15, som fastslår, at en sømand skal have været i tjenesten i 1½ år. Vi mener, at 1 års tjeneste må være nok til at give en sømand ret til frit og uden økonomiske ofre at besøge sit hjem og sin familie. Vi foreslår ligeledes en ny affattelse af § 16. Denne affattelse går ud på, at en sømand, der efter aftalen har ret til at fratræde, men hvis tilstedeværelse på grund af søforhør er krævet, skal have ret til at få udbetalt hyre og underhold. Vi finder det urimeligt, at en sømand, når hans tjenesteforhold er ophørt ved ankomsten til en havn, skal være pligtig til at udføre et arbejde ombord i indtil to dage efter ankomsten.

Dernæst foreslår vi, at § 21 udgår. Det gør vi, fordi vi vender os mod kapitel 4 om disciplinbod, og fordi denne paragraf giver rederen ret til af hyren at afkræve et beløb til dækning af disciplinbod. Det er derfor både naturligt og forståeligt, at vi foreslår, at denne paragraf helt skal udgå. Til § 23, første afsnit, foreslår vi, at såfremt mandskabet formindskes under rejsen, skal besparet hyre fordeles mellem det tilbageblevne mandskab i forhold til hvert enkelts forøgede arbejde, og uden at den mulige udgift for rederen ved overtidsbetaling kan fradrages.

Vi foreslår en ændret affattelse af § 26, hvorefter en sømand, som fratræder sin tjeneste i udlandet, skal have ret til fri rejse med underhold, såfremt tjenesten har været på mindst 12 måneder uden afbrydelse og sømanden i de sidste tre måneder ikke har haft muligheder for at fratræde i dansk havn. Lovforslaget bestemmer, at den pågældende skal have haft uafbrudt tjeneste i to år, og